Dosarul nr.2r-166/2025 judecătoria Orhei, sediul Central, judecător A.Romanaş

D e c i z i e

05 septembrie 2025 mun.Bălţi

Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord

În componenţă:
Preşedintele completului, judecător Stanislav Grosu
Judecători Alina Ţihonschi, Radu Holban

examinând recursul declarat de Ursu Andrei, împotriva încheierii Judecătoriei Orhei, sediul Central din 03 aprilie 2025 prin care s-a restituit cererea de chemare în judecată depusă de Ursu Andrei către Popov Igor, cu privire la încasarea datoriei şi cheltuielilor de judecată,-

c o n s t a t ă :

Poziţia instanţei:

1. La 31 martie 2025 Ursu Andrei a depus cerere de chemare în judecată către Popov Igor, privind încasarea datoriei şi cheltuielilor de judecată.
2. Reclamantul a solicitat încasarea de la Popov Igor a datoriei în mărime de 90.000,00 lei; dobânzii de întârziere în sumă de 38.911,56 lei şi a cheltuielilor de judecată compuse din taxa de stat în sumă de 4.417,32 lei.
3. Prin încheierea judecătoriei Orhei, sediul Central din 03 aprilie 2025 s-a restituit cererea de chemare în judecată înaintată de Ursu Andrei către Popov Igor, cu privire la încasarea datoriei şi cheltuielilor de judecată. S-a remis reclamantului încheierea în cauză şi cererea de chemare în judecată cu actele anexate. S-a explicat ultimului că restituirea cererii de chemare în judecată nu exclude posibilitatea adresării repetate în judecată a aceluiaşi reclamant, cu aceeaşi acţiune, împotriva aceluiaşi pârât, cu acelaşi obiect şi aceleaşi temeiuri la instanţa de judecată competentă.

Solicitarea recurentului:

4. La 14 aprilie 2025, Ursu Andrei a declarat recurs împotriva încheierii judecătoriei Orhei, sediul Central din 03 aprilie 2025, prin care a solicitat admiterea recursului, casarea integrală a încheierii privind restituirea cererii de chemare în judecată, cu remiterea cauzei la rejudecare.

Argumentele părţilor:

5. În motivarea recursului, recurentul menţionează că nu este de acord cu încheierea emisă de instanţa de fond, solicitând casarea integrală a acesteia, întrucât, la pronunţarea hotărârii, instanţa a interpretat şi aplicat eronat normele de procedură civilă, omiţând totodată aplicarea legii incidente în cauză.
6. În susţinerea poziţiei sale, recurentul indică faptul că, din copia buletinului de identitate al pârâtului/intimat Popov Igor, anexată la dosar, rezultă că domiciliul acestuia este înregistrat în ***** Această adresă a fost indicată în mod expres şi în cuprinsul contractului de împrumut încheiat între părţi, ceea ce denotă că era o informaţie cunoscută şi deţinută de reclamant la momentul formulării cererii de chemare în judecată.

7. În temeiul acestei informaţii veridice, derivată dintr-un act oficial de identitate, reclamantul a formulat cererea de chemare în judecată către Judecătoria Orhei, sediul Central, având în vedere dispoziţiile art.38 alin.(1) Cod procedură civilă, care conferă reclamantului dreptul de a introduce acţiunea la oricare dintre sediile instanţei în raza căreia pârâtul are domiciliul.

8. În lipsa oricărui alt act care să infirme această adresă, recurentul subliniază că, la momentul sesizării instanţei, nu deţinea nici un document care să indice o altă reşedinţă sau domiciliu al pârâtului. Or, instanţa de fond nu a indicat în cuprinsul încheierii vreo probă contrară care să înlăture prezumţia de domiciliu derivată din buletinul de identitate.

9. În acest sens, devin incidente dispoziţiile art.39 alin.(1) Cod civil potrivit cărora, până la proba contrară, domiciliul sau reşedinţa temporară a persoanei fizice se prezumă a fi cel menţionat în buletinul de identitate sau, după caz, într-un alt act de identitate legal. Mai mult, potrivit alin.(2) al aceluiaşi articol, în lipsa acestor mentiuni, ori atunci când acestea nu corespund realităţii, stabilirea sau schimbarea domiciliului ori a reşedinţei temporare nu va putea fi opusă altor persoane.

10. Prin urmare, în absenţa unei probe contrare cu privire la domiciliul pârâtului, instanţa de fond a apreciat în mod greşit că cererea a fost depusă la o instanţă necompetentă teritorial, dispunând în mod neîntemeiat restituirea cererii de chemare în judecată.

11. Totodată, recurentul contestă şi concluzia instanţei de fond potrivit căreia cererea de chemare în judecată nu ar fi fost semnată, or, cererea a fost semnată electronic, prin intermediul portalului guvernamental msign.gov.md, fiind expediată în formă electronică la adresa de e-mail oficială a Judecătoriei Orhei, sediul Central. Această modalitate este reglementată de art.17^1 din Codul civil, care prevede că cererile adresate instanţelor pot fi depuse electronic, cu condiţia utilizării unei semnături electronice calificate, prin Programul integrat de gestionare a dosarelor (PIGD).

12. Se mai subliniază că semnătura electronică aplicată este una calificată, conform Hotărârii Guvernului nr.405 din 02.06.2014, care, la pct.3 şi 4, prevede expres că serviciul MSign garantează autenticitatea semnăturii, permiţând utilizarea doar a semnăturilor electronice avansate sau calificate.

13. Pentru a susţine validitatea semnăturii, recurentul a anexat la mesajul de expediere a cererii inclusiv confirmările tehnice de validitate, în care sunt vizibile atât numele semnatarului, cât şi codul său personal. Mai mult, instanţa avea la dispoziţie posibilitatea de a verifica, din oficiu, veridicitatea semnăturii electronice prin accesarea portalului msign.gov.md şi încărcarea documentelor aferente.

14. Prin urmare, menţionează că instanţa de fond a ignorat caracterul legal şi echivalent al semnăturii electronice faţă de semnătura olografă, precum şi cadrul legal care permite transmiterea electronică a cererilor de chemare în judecată, fără a fi necesară semnarea fizică.

15. Aşadar, motivele invocate de instanţa de fond privind competenţa teritorială şi lipsa semnăturii sunt neîntemeiate, întrucât cererea de chemare în judecată a fost formulată şi depusă cu respectarea tuturor normelor de procedură aplicabile.

16. În plus, ca urmare a restituirii cererii, termenul de prescripţie a dreptului material la acţiune a expirat, astfel încât reclamantul este pus în imposibilitatea obiectivă de a depune o nouă cerere. Această situaţie echivalează cu încălcarea gravă a dreptului la

un acces liber şi efectiv la justiţie, garantat atât de Constituţie, cât şi de standardele internaţionale în materie.

17. În concluzie recurentul solicită admiterea recursului şi casarea încheierii pronunţate de instanţa de fond, cu trimiterea cauzei spre rejudecare la aceeaşi instanţă, în vederea examinării cererii de chemare în judecată pe fondul cauzei.

Aprecierea instanţei de recurs:

18. Analizînd legalitatea şi temeinicia încheierii atacate, prin prisma argumentelor invocate de recurent şi a materialelor din dosar, Colegiul civil conchide, că recursul urmează a fi admis, cu casarea încheierii instanţei de fond şi trimiterea cauzei la rejudecare la etapa primirii cererii, reieşind din considerentele ce succed:

19. Conform art.424 alin.(1) din Codul de procedură civilă, curţile de apel examinează recursurile declarate împotriva încheierilor emise de judecătorii.

20. În condiţiile art.426 alin.(2) din Codul de procedura civilă, recursul se depune la instanţa a cărei încheiere se atacă. (3) Recursul împotriva încheierii se examinează în termen de 2 luni într-un complet din 3 judecători, pe baza copiei certificate sau electronice a dosarului, pe baza recursului şi a referinţei la recurs, fără examinarea admisibilităţii şi fără participarea părţilor.

21. În conformitate cu prevederile art.427 lit.b) Cod de procedură civilă, instanţa de recurs, după ce examinează recursul împotriva încheierii, este în drept să admită recursul şi să caseze integral sau parţial încheierea, restituind spre rejudecare problema soluţionată prin încheierea casată.

22. Potrivit art.170 alin.(1) CPC, judecătorul restituie cererea de chemare în judecată dacă: b) instanţa nu este competentă să judece cauza; e) cererea nu este semnată ori este semnată de o persoană neîmputernicită de a o semna ori este semnată fără a se indica funcţia semnatarului.

23. Din suportul probatoriu, Colegiul civilă atestă că, la 31 martie 2025 Ursu Andrei a depus cerere de chemare în judecată către Popov Igor, privind încasarea datoriei şi cheltuielilor de judecată.

24. Prin încheierea Judecătoriei Orhei, sediul Central, din data de 03 aprilie 2025, a fost dispusă restituirea cererii de chemare în judecată depusă de reclamantul Ursu Andrei, pe motiv că aceasta nu întruneşte condiţiile prevăzute de art.170 alin.(1) lit.b) şi e) Cod de procedură civilă, întrucât instanţa nu este competentă teritorial să examineze cauza, or potrivit datelor din Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor, domiciliul pârâtului ar fi în *****, şi că cererea nu a fost semnată de reclamant. S-a remis în adresa reclamantului Ursu Andrei, copia de pe prezenta încheiere, precum şi cererea de chemare în judecată însoţită de setul de acte.

25. Nefiind de acord cu soluţia instanţei de fond, Ursu Andrei, a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea integrală a încheierii atacate cu restituirea dosarului la rejudecare.

26. Examinând legalitatea şi temeinicia încheierii contestate, în raport cu criticile formulate în recurs, Completul de judecată concluzionează că restituirea cererii de chemare în judecată pe motivele invocate este una pripită.

27. Aşa dar, cu referire la motivul privind lipsa competenţei teritoriale, Colegiul reţine, că potrivit dispoziţiilor art.38 alin.(1) Cod de procedură civilă, reclamantul poate intenta acţiunea în oricare din sediile instanţei în a cărei rază teritorială se află domiciliul

pârâtului, cererea de chemare în judecată se introduce la instanţa în a cărei rază teritorială se află domiciliul pârâtului.

28. În cauză, reclamantul a depus cererea la Judecătoria Orhei, sediul Central invocând domiciliul pârâtului Popov Igor în *****, adresă care reiese atât din copia buletinului de identitate anexată la dosar, cât şi din contractul de împrumut ce constituie obiectul acţiunii.

29. Având în vedere aceste înscrisuri şi în lipsa unor informaţii opuse, reclamantul a acţionat în judecată, respectând prezumţia legală prevăzută de art.39 alin.(1) Cod civil (în redacţia la data depunerii acţiunii), conform căreia, până la proba contrară, domiciliul sau reşedinţa temporară a persoanei fizice se prezumă că se află la locul menţionat ca atare în buletinul de identitate sau, după caz, în alt act de identitate prevăzut de lege. (2) În lipsa acestor menţiuni ori atunci cînd acestea nu corespund realităţii, stabilirea sau schimbarea domiciliului ori a reşedinţei temporare nu va putea fi opusă altor persoane.

30. De altfel, potrivit art.39 alin.(1) Cod procedură civilă, acţiunea împotriva pârâtului al cărui domiciliu nu este cunoscut sau care nu are domiciliu în Republica Moldova poate fi intentată în oricare dintre sediile instanţei de la locul de aflare a bunurilor acestuia sau în instanţa de la ultimul lui domiciliu din Republica Moldova.

31. Iar art.43 alin.(2) lit.a) Cod procedură civilă, prevede posibilitatea strămutării cauzei la o altă instanţă doar în cazul în care pârâtul, al cărui domiciliu nu era cunoscut, cere strămutarea cauzei la instanţa de la domiciliul său atestat prin dreptul de proprietate, calitatea de locatar sau viza de reşedinţă.

32. Astfel, se constată, că reclamantul a depus cererea în instanţa de la ultimul domiciliu al pârâtului din Republica Moldova, cunoscut acestuia.

33. Cât priveşte informaţia extrasă din Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor (PIGD), din conţinutul acesteia nu rezultă momentul când pârâtul eventual şi-a schimbat viza de reşedinţă şi anume, până la sau după întocmirea contractului de împrumut în cauză.

34. În acest context, instanţa de fond a conferit valoare probatorie superioară unei menţiuni privind o adresă alternativă *****, existentă în Programul Integrat de Gestionare a Dosarelor (PIGD), fără a prezenta motive obiective pentru a o considera superioară unor date oficiale din buletin şi celor invocate nemijlocit de partea pârâtă în contractul de împrumut.

35. În continuare, dat fiind că instanţa a invocat două motive de restituire a cererii, inclusiv cel prevăzut de art.170 alin.(1) lit.e) Cod de procedură civilă, colegiul este ţinut să se expună şi pe marginea acestuia.

36. Aşa dar, prin încheierea din 03 aprilie 2025, instanţa de fond a dispus restituirea cererii de chemare în judecată invocând lipsa semnăturii reclamantului, fără însă a analiza în fond natura şi forma actului procedural depus.

37. Colegiul constată, că concluzia instanţei este lipsită de suport legal şi contravine prevederilor art.17^1 Cod procedură civilă, potrivit căruia actele procedurale, inclusiv cererea de chemare în judecată, pot fi depuse în format electronic, prin intermediul Programului integrat de gestionare a dosarelor, cu condiţia ca acestea să fie semnate cu semnătură electronică calificată.

38. La caz, recurentul/reclamant a respectat această exigenţă procedurală, semnând electronic cererea prin intermediul portalului guvernamental de semnătură electronică – msign.gov.md – şi expediind-o la adresa oficială de e-mail a Judecătoriei Orhei, sediul Central.

39. Prin urmare, actul procedural a fost depus în formă legală, utilizând instrumente recunoscute oficial de Guvernul Republicii Moldova. Conform pct.3 şi 4 ale Hotărârii Guvernului nr.405 din 02.06.2014, serviciul MSign are ca scop principal asigurarea aplicării şi verificării semnăturii electronice calificate, iar în cadrul acestuia pot fi utilizate exclusiv semnături conforme cu legislaţia în vigoare (calificate sau avansate). În speţă, cererea a fost semnată cu semnătură electronică validă, atribuibilă direct recurentului, aspect probat prin anexarea confirmări de validitate a semnăturii, unde este indicat explicit numele semnatarului, Ursu Andrei şi codul său personal (f.d.9). Înscrisul anexat a rămas fără aprecierea cuvenită din partea instanţei.

40. Mai mult, instanţa avea posibilitatea de a verifica de sine stătător, în mod direct, autenticitatea semnăturii electronice, prin portalul msign.gov.md, însă a omis să efectueze această minimă verificare, adoptând o soluţie vădit formalistă şi contrară scopului procedurilor judiciare.

41. În concluzie, având în vedere că soluţia oferită de prima instanţă este una neîntemeiată, Completul judiciar ajunge la concluzia de a admite recursul declarat, a casa încheierea primei instanţe, restituind cauza spre rejudecare în aceeaşi instanţă, în acelaşi complet de judecată, la faza de primire a cererii.

42. În conformitate cu art.427 lit.b) CPC, Colegiul civil şi de contencios administrativ al Curţii de Apel Nord, -

d e c i d e :

Se admite recursul declarat de Ursu Andrei.

Se casează încheierea judecătoriei Orhei, sediul Central din 03 aprilie 2025 prin care s-a restituit cererea de chemare în judecată depusă de Ursu Andrei către Popov Igor, cu privire la încasarea datoriei şi cheltuielilor de judecată, cu remiterea cauzei la rejudecare în aceeaşi instanţă şi în acelaşi complet de judecată, la etapa de primire a cererii.

Decizia este irevocabilă din momentul emiterii.

Preşedinte colegiului, judecător Stanislav Grosu

Judecători Alina Ţihonschi

Radu Holban